

підвищення кваліфікації лікарів надає можливість залучати кошти приватних осіб для періодичного оновлення матеріально-технічної бази, створення позитивного іміджу лікувального закладу, поточних ремонтів та інформатизації діяльності лікувального закладу.

Д. е. н. Сардак С. Е., Магула М. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТАН І ПРОБЛЕМАТИКА МОТИВУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Інноваційна активність у XXI столітті є одним із визначальних факторів успіху, тому що нові товари, технології та послуги забезпечують значну частку приросту ВВП і масштаб інноваційної діяльності багато в чому визначає рівень національного економічного розвитку.

Досліджуючи питання мотивування інноваційного розвитку, необхідно звернути увагу на суб'єктів, які формують його підґрунтя, тобто на працівників сфери науки та освіти. Низький рівень оплати праці стає причиною відпливу «мізків» з країни. Наприклад, цінність працівників галузі освіти в країнах світу, підтверджується досвідом США, Італії, Великобританії, Канади, Саудівської Аравії, Індії, де місячний дохід викладача становить 5–9 тис. дол. США. Розуміючи вплив інноваційної діяльності на економіку уряд Китаю підвищує зарплату науковців в разі, при тому що ще декілька років тому вона становила близько \$300. Через низький рівень оплати праці в Україні спостерігається негативна тенденція – близько 8 тис представників інтелектуальної діяльності залишають Україну щорічно і 85% наукового персоналу закладів освіти та науки, наближається до пенсійного віку.

Однак, при такій невтішній статистиці у нашої країни є непоганий потенціал. Україна все впродовж багатьох років перебуває у списку лідерів країн з високими освітніми показниками, а саме п'яте місце у світі за відсотком дипломованих фахівців у загальному обсязі населення. Також країна показує високий рівень патентної активності та технічної освіти (щороку вітчизняні вищі навчальні заклади випускають приблизно 20 тисяч фахівців).

В умовах дефіциту матеріального забезпечення науковці України можуть похвалитися успіхами в інноваційній діяльності. Наприклад, винахідники з Донецького фізико-технічного інституту створили мамотермограф – прилад, що без опромінення діагностує онкозахворювання молочних залоз. Фахівці Інституту фізичної хімії ім. Л.В. Писаржевського розробили речовину, яка робить тканину вогнестійкою, і її вартість у кілька разів дешевше за західні аналоги. В. Татаренко запатентував капсулу, яка здатна врятувати пасажирів літака під час аварії літака. І таких прикладів ще багато.

Разом із тим за кількістю високотехнологічних підприємств, продуктивністю інноваційної діяльності і матеріальної підтримки з боку держави, Україна – далеко від країн-лідерів. Також для українських науковців є складність в тому,

що більшість їхньої продукції зміщена в бік розробки програмного та сервісного забезпечення, тим часом як обсяг проектів, що потенційно задовольняють повсякденні потреби для споживачів і вирішують задачі у бізнесі, один на шість стартапів. Причиною цієї проблеми є те, що віртуальні проекти не потребують фізичного виробництва, а також їх простіше впровадити за межами країни, та залучати до них інвесторів.

Відповідно більш доцільно активізувати мотивування інноваційного розвитку в напрямках, де Україна вже володіє перевагами: технічними, економічними та інтелектуально-іноваційними. Найбільш перспективними є ІТ-сектор, агропромислова галузь завдяки сприятливому клімату і технічній базі, а також оборонно-промисловий комплекс у зв'язку зі військовим положенням на сході України.

Список використаних джерел:

1. Корнилюк Р. Врятувати майбутнє: перший рейтинг інноваційних компаній України / Р. Корнилюк, П. Харламов, Є. Шишацький // FORBES Україна. – 2016. – № 5. – С. 2–4.
2. Sardak S. E. Innovation factors of national economy competitive development / S. E. Sardak, N. Ye. Skrypnyk, O. V. Bilskaya, A. O. Simakhova // Illiashenko, S.M., Strielkowski, W. (eds.). Managing economic growth: marketing, management, and innovations. – 1st edition. – Prague : Prague Institute for Qualification Enhancement, 2016. – 640 p., P. 22–32.

Сергієнко К. К., к. е. н. Трифонова О. Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ БРІКС

Міжнародна торгівля – цілеспрямована діяльність держави щодо формування та регулювання зовнішньоекономічних зв'язків для зміцнення свого потенціалу і ефективного використання переваг міжнародного поділу праці. Для будь-якої держави вкрай важливо проводити таку зовнішньоторговельну політику, яка найбільш повно відповідала б економічним запитам даної країни. Особливо цікавий розгляд зовнішньоторговельної політики та міжнародної торгівлі співпрацюючих у рамках певної групи країн [1].

БРІКС – група з 5 країн: Бразилії, Росії, Індії, Китаю, Південної Африки. Спочатку група називалася БРІК, але після приєднання до блоку Південної Африки оформилася абревіатура БРІКС. Незважаючи на відсутність територіальної близькості, прискорений розвиток цих країн, їх співробітництва один з одним, обумовлено, по-перше, прискореними темпами економічного зростання, а по-друге – великою кількістю дуже важливих природних ресурсів. Країни БРІКС прагнуть розвивати зовнішньоторговельне співробітництво як всередині блоку, так і з рештою світу [2].

Практична значущість роботи пояснюється важливою роллю блоку БРІКС у світовій торгівлі. В умовах криз 2008 і 2014 року, а також нестабільності останніх років важливо зрозуміти, як країни блоку будуть вибудовувати свою зовнішньоторговельну політику щодо як країн-учасниць БРІКС, так і решти світу для досягнення цілей, позначених в їх стратегіях розвитку.